

STOWARZYSZENIE OBRONA ZWIERZĄT
ul. 11 Listopada 29, 28-300 Jędrzejów
tel. 607-171-458, www.obrona-zwierzat.pl
KRS 0000292939 **REGON** 260199276 **NIP** 656-22-72-801
Alior Bank S. A. **75 2490 0005 0000 4500 7398 2092**

“Możemy człowieka ocenić po tym, jak traktuje zwierzęta” - Immanuel Kant (1724-1804)

Jędrzejów, 04.11.2013 r.

Rada Miasta Zgierza

Wezwanie do usunięcia naruszenia prawa

skierowane na podstawie art. 101 ustawy z dnia 08.03.1990 r. o samorządzie gminnym, dotyczące uchwały Rady Miasta Zgierza Nr XXXIV/367/13 z dnia 26.03.2013 r., *w sprawie wprowadzenia Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt Gminy Miasto Zgierz*, łamiącej przepisy prawa, wniesione przez Stowarzyszenie Obrona Zwierząt, organizację pożytku publicznego, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt.

Uzasadnienie

I.

Uchwała Rady Miasta Zgierza Nr XXXIV/367/13 z dnia 26.03.2013 r., *w sprawie wprowadzenia Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt Gminy Miasto Zgierz*, podjęta została z naruszeniem przepisów ustawy z dnia 21.08.1997 r. o ochronie zwierząt (zwanej dalej: u.o.z.) oraz kodeksu cywilnego.

§ 4 – brak określoności

Uchwała nie precyzuje zakresu działań „zmiernych do ograniczenia liczby zwierząt domowych w lokalach mieszkalnych budynków wielorodzinnych”, co sugeruje możliwość naruszania prawa własności mieszkańców Gminy.

§ 7, § 8.1, § 9 – naruszenie art. 4 pkt 16 u.o.z.

Uchwała dokonuje nieuprawnionej reinterpretacji ustawowej definicji zwierząt bezdomnych, gdyż „nie ma możliwości” ustalenia właściciela bezdomnego zwierzęcia z mocy samego prawa. Ponadto urzędowe „uznawanie za bezdomne” zwierząt posiadających właścicieli jest bezpodstawne. W

sytuacjach losowych gmina może zająć się takimi zwierzętami w ramach jej ogólnych kompetencji, ale nie w ramach programu uchwalonego na podstawie art. 11a u.o.z.

§ 8.2 – naruszenie art. 11 u.o.z.

Paragraf ten mówi o ewentualności zaistnienia przestępstwa porzucenia zwierzęcia z art. 35 ust. 1a w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 11 u.o.z. Wbrew zapisom uchwały, Gmina nie ma prawa odmawiać opieki zwierzętom porzuconym, które z mocy definicji ustawowej art. 4 pkt 16 u.o.z. zaliczone zostały do zwierząt bezdomnych. Gmina ma natomiast obowiązek zawiadomić odpowiednie organy o przestępstwie, zgodnie z art. 304 § 2 kpk.

§ 10 – kolizja z przepisami art. 181 i art. 183 kc

Uchwała, wbrew przepisom kc, bezpodstawnie uzależnia nabycie przez znalazcę własności zwierzęcia bezdomnego od wyrażenia zgody przez urzędnika miejskiego.

§ 12.2 – nieuprawniona interpretacja zawężająca

Przepisy o transporcie zwierząt nie ograniczają się do wymogów wobec środków transportu, jak tego chce uchwała, lecz dotyczą także kwestii kto, kiedy i jakie zwierzęta może transportować zarobkowo.

§ 13 pkt 3 - brak podstaw prawnych

Uchwała w sposób nieuprawniony rozszerza zakres miejsc przyjmowania bezdomnych zwierząt ponad wskazania rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 26.08.1998 r. w sprawie zasad i warunków wylapywania bezdomnych zwierząt.

§ 15 – brak określoności

Uchwała przewiduje możliwość przekazywania odłowionych zwierząt do „innego schroniska”, oprócz zakładu wskazanego w Pabianicach. Jest to sprzeczne § 3 rozporządzenia w sprawie zasad i warunków wylapywania bezdomnych zwierząt - por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27.10.2011 r., sygn. akt II OSK 1667/11: *Stwierdzić trzeba, że dokonana zmiana (...) uchwały nie spełnia ustanowionych kryteriów określonych w § 3 rozporządzenia, który wprost wymaga wskazania adresu schroniska, które ma sprawować opiekę nad wylapanymi zwierzętami.*

§ 16.4 – naruszenie art. 4 pkt 16 u.o.z.

Zwierzęta bezdomne mogą być znakowane przez Gminę, ale nie jako ich właściciela, gdyż przeczy to ustawowej definicji zwierzęcia bezdomnego - por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi, I Wydział

Cywilny, z dnia 31.08.2012 r., sygn. akt I A Ca 582/12: *Z faktu, że gmina może generalnie nabywać rzeczy na własność nie wynika w żaden sposób, że realizacja publicznego zadania zapewnienia opieki bezdomnym zwierzętom, nałożonego przez przepis art. 11 ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt rodzi stosunek własności gminy do zwierząt, jako rzeczy. Ciążący na gminie obowiązek opieki jest nadrzędny i niezależny od własności.*

§ 18.2, § 24, § 25.1, § 30 – naruszenie art. 461 kc

Uchwała statuuje prawo zatrzymania na zwierzętach w przypadku odnalezienia właściciela zwierzęcia wylapanego. Tymczasem jest to bezpodstawne stosowanie *ius retentionis*.

Prawo zatrzymania nigdy nie powstaje z mocy samego prawa, a na mocy jednostronnego oświadczenia woli retencjonisty złożonego wobec drugiej strony umowy. Tym samym, źródłem prawa zatrzymania nie może być uchwała gminna, gdyż nie kreuje ona stosunku zobowiązaniowego pomiędzy gminą a ustalonym właścicielem zwierzęcia.

Ponadto, jednostronne nakładanie na obywateli obowiązków lub opłat nie jest dopuszczalne bez wyraźnego upoważnienia ustawowego. Niniejsza uchwała, podejmowana na mocy art. 11a u.o.z., konkretyzuje realizację zadania zapewnienia bezdomnym zwierzętom opieki oraz ich wylapywania (art. 11 u.o.z.), które jest publicznym zadaniem własnym gminy i nie daje żadnych podstaw do żądania zwrotu kosztów jego realizacji od obywateli.

§ 19 - nieuprawniona interpretacja zawężająca

Uchwała w sposób nieuprawniony zastępuje obowiązki, wynikające z przepisów o schroniskach, przez zaledwie uprawnienie - „zwierzęta mogą podlegać zabiegom”.

§ 26.1 - brak podstaw prawnych

Uchwała w sposób nieuprawniony wprowadza 14-dniowy „okres karencji” dla zwierzęcia przekazanego do schroniska.

§ 27.3 – brak podstaw prawnych

Uchwała wprowadza bezpodstawne rozróżnienie na „adopcję” i „wywóz w celu adopcji”, nie wyjaśniając jednocześnie, na jakiej podstawie prawnej zwierzęta mają być „wywożone w celu adopcji” poza granice kraju, czyli rozdysponowane inaczej niż bezpośrednio przekazanie nowemu właścicielowi („adopcja”).

Ponadto uchwała w sposób nieuzasadniony ogranicza wywóz zwierząt bezdomnych „w celach adopcji” tylko do państw UE (z powodu takiego zawężenia terytorialnego niemożliwym będzie „adopcja” np. do Norwegii, Szwajcarii czy USA).

§ 28.1 pkt 4 – brak określoności

Uchwała wprowadza tutaj własną, nieznaną kategorię dokumentów, podczas gdy w tym przypadku jedyne przewidziane prawem dokumenty dotyczą nadzoru sanitarnego nad handlowym przemieszczaniem większych ilości zwierząt.

Ponadto z uchwały nie wynika, w jaki sposób „wywożenie zwierząt bezdomnych poza granice kraju” realizuje gminne zadanie „zapewniania opieki”, wynikające z art. 11 u.o.z.

II.

Uchwała zawiera postanowienia wzajem wykluczające się i uchybienia techniczne:

§ 5.1

Paragraf ten statuuje stały charakter wylapywania, podczas gdy w § 14.2 mowa jest o limitowanych akcjach miesięcznych.

§ 21.2

Powinno być „ust. 1 pkt 2 i 3”.

III.

Uchwała nosi ogólną wadę powtarzania treści przepisów prawa i definicji ustawowych. Sposób tworzenia aktów prawa miejscowego normowany jest przez załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20.06.2002 r. w sprawie Zasad techniki prawodawczej. Przepisy § 118 i § 137 w zw. z § 143 załącznika stanowią, że w akcie wykonawczym nie powtarza się tego, co zostało wcześniej przez prawodawcę unormowane w przepisie powszechnie obowiązującym. Naruszenie tego zakazu i wprowadzenie do uchwały przepisów innych aktów normatywnych powoduje nieważność tych zapisów.

W związku z powyższym Stowarzyszenie wzywa jak we wstępie.

PREZES
Stowarzyszenia Obrona Zwierząt
Agnieszka Lechowicz